

Prima instanță: (Judecătoria Orhei) V. Cupcea

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Secrieru, V. Efros, I. Muruianu

Î N C H E I E R E

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Orhcereale”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Orhcereale” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Orhcereale” și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 24 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2014 Societatea cu Răspundere Limitată ”Orhcereale” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată ”Orhcereale” a menționat că prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 702-c din 12 iunie 2014, s-a dispus încasarea restanței față de bugetul public național în sumă de 40 532,71 lei, taxa pe valoare adăugată diminuată în sumă de 526 386 lei, majorările de întârziere pentru neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată în sumă de 115 528 lei, aplicată amenda în mărime de 30% pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată, aplicată amenda în mărime de 200 lei pentru prezentarea tardivă a declarației pentru anul 2012, aplicată amenda în mărime de 50 000 lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile, aplicată amenda în mărime de 2 000 lei pentru prezentarea dării de seamă fiscale care conține informație neautentică.

Drept temei pentru emiterea deciziei menționate, pîrîtul a invocat că Societatea cu Răspundere Limitată ”Orhcereale” a avut datorii la buget, precum și faptul că a desfășurat activitate de întreprinzător fără a dispune de autorizație de funcționare.

La 12 iunie 2014, a fost depusă contestația cu privire la anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 702-c din 12 iunie 2014, însă prin decizia nr. 1171-c din 24 iulie 2014, contestația a fost respinsă.

Consideră deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 702-c din 12 iunie 2014 și nr. 1171-c din 24 iulie 2014 ca fiind ilegale din următoarele considerente.

Susține că anterior, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei a întocmit pe numele Societății cu Răspundere Limitată "Orhcereale" un proces-verbal cu privire la contravenție pentru pretinsa activitate fără autorizație de funcționare, care a fost contestat în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 15 iulie 2014 procesul-verbal a fost declarat nul. Hotărârea în cauză nu a fost contestată, devenind irevocabilă.

Invocă că astfel, pîrîtul nu este în drept să afirme că Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" a activat fără autorizație de funcționare.

La fel, menționează că pîrîtul eronat a indicat în decizia contestată mărimea datoriei față de buget pe care o avea Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" la data controlului, indicînd în decizie suma de 40 532,71 lei, pe cînd restanța la buget era de 30 000 lei.

De asemenea, relevă că în ceea ce privește trecerea în cont a taxei pe valoare adăugată achitată anterior conform facturilor către Societatea cu Răspundere Limitată "BISSVIT", acestea au fost legale.

Astfel, Societatea cu Răspundere Limitată "BISSVIT" fiind plătitor de taxă pe valoare adăugată și prezentînd spre plată pentru marfa livrată facturi fiscale, în care era inclusă și taxa pe valoare adăugată, Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" le-a achitat integral, astfel avînd dreptul că treacă în cont taxa pe valoare adăugată.

Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" solicită anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 702-c din 12 iunie 2014 în partea în care s-a dispus încasarea la buget a restanței în sumă de 40 532,71 lei, taxa pe valoare adăugată diminuată în sumă de 526 386 lei, majorarea de întîrziere pentru neachitarea în termen a taxei pe valoare adăugată în sumă de 11 528 lei, în partea aplicării sancțiunii fiscale sub formă de amendă în sumă de 157 916 lei, amendă în mărime de 50 000 lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile, amenzii în mărime de 2 000 lei.

De asemenea, solicită anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 702-c din 12 iunie 2014 nr. 1171-c din 24 iulie 2014.

Ulterior, Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" a înaintat cerere de modificare a temeiurilor acțiunii, solicitînd anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 702-c din 12 iunie 2014 și nr. 1171-c din 24 iulie 2014 (f.d. 125-130 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 24 februarie 2017, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 16 mai 2014 în cadrul controlului fiscal efectuat la Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale", s-a stabilit că contribuabilul a desfășurat activitate de întreprinzător fără a dispune de autorizație de funcționare, fapt pentru care a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

Deci, prima instanță a concluzionat că argumentele reclamantului precum că dispunea de autorizație de funcționare, fapt ce se confirmă prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 15

iulie 2014, prin care s-a anulat procesul-verbal, nu poate fi reținut, or din conținutul hotărârii în cauză rezultă că procesul-verbal a fost declarat nul în baza temeiurilor de procedură și respectiv nu s-a referit la existența autorizației de funcționare și prin urmare argumentele date nu și-au găsit confirmare.

La fel, prima instanță a constatat că reclamantul a prezentat declarația VEN 201 la data de 28 octombrie 2013, respectiv cu omiterea termenului limită la data de 31 martie 2013.

Prin urmare, prima instanță a concluzionat că Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei întemeiat a aplicat sancțiunea față de reclamant.

Cu referire la declarațiile reclamantului precum că Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Orhei a indicat eronat în decizie mărimea datoriei pe care o avea față de buget, instanța le-a apreciat ca fiind declarative, or conform contului curent generalizat a contribuabilului la data de 12 iunie 2014, suma restanței Societății cu Răspundere Limitată "Orhcereale" față de bugetul public național constituia suma de 40 532,71 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" și menținută hotărârea Judecătorei Orhei din 24 februarie 2017.

La 06 februarie 2018 prin intermediul oficiului poștal, Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale", în motivarea recursului a menționat că prima instanță și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia aplicată, au interpretat eronat legea și au comis încălcarea dreptului recurentului la un proces echitabil.

Astfel, recurentul invocă faptul că reprezentantul a depus în instanța de apel cerere de amânare a ședinței de judecată din 12 octombrie 2017, însă instanța de apel nu numai că nu a amânat ședința de judecată, dar a indicat eronat în decizie că reprezentantul fiind legal citat, nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a informat instanța despre motivele neprezentării sale.

Consideră că prin examinarea cauzei în absența reprezentantului recurentului, ultimului i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, parte componentă al căruia este principiul egalității armelor.

Recurentul susține, prin faptul că i s-a îngădit posibilitatea participării în ședința instanței de apel, reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată "Orhcereale" nu a putut beneficia de un șir de drepturi procedurale acordate prin lege, în special dreptul de a expune poziția sa în fața instanței și de a pleda în susținerile verbale.

Prin urmare, instanța de apel a pus părțile în poziții procedurale inegale, favorizând Serviciul Fiscal de Stat în raport cu Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale".

La 14 martie 2018 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală Centru a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale", solicitând de a fi considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 octombrie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 februarie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o

anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Orhcereale".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Ala Cobăneanu

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari